Acatistul Sfinţilor ierarhi mărturisitori Iorest şi Sava

(24 aprilie)

Sfinţii ierarhi Ilie Iorest, Sava Brancovici şi Simion Ştefan, mitropoliţii Transilvaniei; Sfântul ierarh Iosif, mărturisitorul din Maramureş (24 aprilie):

https://www.academia.edu/42876583/Sfin%C5%A3ii_ierarhi_Ilie_Iorest_Sava_Brancovici_%C5%9Fi_Simion_%C5%9Etefan_mitropoli%C5%A3ii_Transilvaniei_Sf%C3%A2ntul_ierarh_Iosif_m%C4%83rturisitorul_din_Maramure%C5%9F_24_aprilie_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-ier-mart

https://archive.org/details/sf.-ier.-marturisitori

***

prăznuire, 24 aprilie

Pentru Creştinătatea adevărată, mult „sânge mucenicesc" s-a vărsat. Aceşti sfinţi sunt dintre „jertfiţii" pe „altarul mucenicesc". Puţină este „mulţumirea şi cinstirea" noastră faţă de aceste „icoane ce veşnic mărturisesc credincioşia cea mai înaltă".

După obişnuitul început se zice:

Tropar (glas 8): „Mărturisitori ai Ortodoxiei şi buni arhipăstori ai Bisericii lui Hristos, îndreptători ai poporului, prea fericiţi ierarhi purtători de biruinţă, Iorest şi Sa-

va, cei ce v-aţi învrednicit de cununa vieţii, rugaţi-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre”.

Troparul Învierii, al Născătoarei de Dumnezeu (glas 8): „Cela ce pentru noi Te-ai Născut din Fecioară...”

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50, apoi:

Condacul 1
Pe voi, fericiţilor ierarhi Iorest şi Sava, credincioşi slujitori ai Bisericii străbune, şi noi cu laude vă cinstim, prin care credinţa cea neclintită v-o urmăm, ca şi noi „fii adevăraţi să fim” şi să cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!***

Icosul 1
Mare dar al lucrării dumnezeieşti este ca la „răscruce de vremi” să fie aleşi şi cei care să „poarte cu tărie crucea marilor încercări”, ca biruinţa cea sfântă să se arate.
Bucuraţi-vă, aleşii lucrării dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, aleşii cei mai credincioşi;
Bucuraţi-vă, aleşii puterii credinţei;
Bucuraţi-vă, aleşii tăriei iubirii;
Bucuraţi-vă, aleşii Jertfelor sfinte;
Bucuraţi-vă, aleşii Chipului ceresc;
Bucuraţi-vă, şi aleşii virtuţilor pământeşti;
Bucuraţi-vă, fiii cei vrednici ai Neamului;
Bucuraţi-vă, fiii cei vrednici ai moştenirii strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, purtătorii cruci de la „răscrucea de vremi”;
Bucuraţi-vă, biruitorii cei sfinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 2-lea
Partea de sus a Ţării, Ardealul, cade sub stăpânirea străină care se face asupritoare şi cu distrugeri, îndeosebi împotriva Bisericii strămoşeşti, care ţine sufletul întregului popor, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Credinţele străine, catolică şi protestantă, se fac prigonitoare ale celei ortodoxe, şi aşa nenumărate jertfe aduc printre bine credincioşii oropsiţi:

Bucuraţi-vă, apărătorii credinţei ortodoxe;
Bucuraţi-vă, luptători neînfricaţi cu cele străine;
Bucuraţi-vă, ai Transilvaniei dreptcredincioşi;
Bucuraţi-vă, icoanele vii de sfântă credincioşie;
Bucuraţi-vă, ai lui Hristos mărturisitori;
Bucuraţi-vă, ai Bisericii pietre de temelie;
Bucuraţi-vă, că pentru dragostea de neam multe aţi pătimit;
Bucuraţi-vă, că pentru iubirea de pământul străbun v-aţi jertfit;
Bucuraţi-vă, că nu v-aţi înfricoşat de nimic;
Bucuraţi-vă, că aţi trecut prin mari primejdii;
Bucuraţi-vă, cei cu tăria dumnezeiască;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 3-lea

Dieta străină stăpânitoare din Alba Iulia de voi ca de o stâncă s-a lovit, că buni păstori v-aţi arătat, cu pază de toţi lupii răpitori, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Pe scaunul Mitropoliei Ardealului aleşi, cu adevărat Sfinţi părinţi v-aţi descoperit, de s-au înfricoşat cei vicleni şi duşmani care vă credeau slabi şi temători:

Bucuraţi-vă, buni păstori ai Bisericii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, cei chemaţi la dregătoria sfântă;
Bucuraţi-vă, cei orânduiţi spre lucrările cereşti;
Bucuraţi-vă, cei de pe scaunele înalte;
Bucuraţi-vă, cei cu adevărat credincioşi;
Bucuraţi-vă, cei şi cu darul învăţăturii;
Bucuraţi-vă, cei iubiţi de popor;
Bucuraţi-vă, cei pentru toţi cu dăruire;
Bucuraţi-vă, slujitori şi stăpânitori;
Bucuraţi-vă, ai lui Hristos următori;
Bucuraţi-vă, cei şi cu chipul de părinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 4-lea

Credinţa ortodoxă din Ardeal este totodată cu însuşi sufletul românesc, care nu se pot despărţi şi nici înstrăina, fiind însăşi viaţa, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Adâncul „fiinţei străbune” cu sfânta credinţă creştină s-a plăsmuit şi prin taina Bisericii s-a moştenit din neam în neam, şi aşa inima aceasta şi voi, Sfinţilor Iorest şi Sava, aţi avut.
Bucuraţi-vă, chipul de taină al lui Hristos;
Bucuraţi-vă, chipul de inimă al Bisericii strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, moştenitorii cei aleşi;
Bucuraţi-vă, răsadurile cele de soi;
Bucuraţi-vă, răsadurile ce au crescut şi peste spini;
Bucuraţi-vă, seminţele călcate în picioare;
Bucuraţi-vă, seminţele ce şi aşa au crescut;
Bucuraţi-vă, că minunea lui Hristos prin voi s-a arătat;
Bucuraţi-vă, puterea ce întrece firea;
Bucuraţi-vă, tăria cea de peste toate;
Bucuraţi-vă, cei cu adevărat chip de sfinţenie;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 5-lea
S-au bucurat bine credincioşii creştini şi tot poporul de alegerea voastră pe scaunul mitropoliei Ardealului, mulţumind purtării de grijă a lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
S-au amăgit cei cu vicleşug că ar fi putut să vă facă „vânzători de credinţă şi de neam”, că v-aţi arătat aprigi luptători cu tot ce este necinste şi distrugere.
Bucuraţi-vă, binecuvântarea de sus;
Bucuraţi-vă, grija lui Dumnezeu Însuşi;
Bucuraţi-vă, credincioşie neîmpuţinată;
Bucuraţi-vă, credincioşie trecută prin foc;
Bucuraţi-vă, credincioşie mai tare decât suferinţa;
Bucuraţi-vă, credincioşie mai sfântă decât viaţa;
Bucuraţi-vă, credincioşie de înaltă virtute;
Bucuraţi-vă, credincioşie de bărbăţie strămoşească;
Bucuraţi-vă, cu adevărat, credincioşia de înaltă cinste;
Bucuraţi-vă, credincioşie de chip românesc;
Bucuraţi-vă, credincioşie de Sfinţi părinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 6-lea

Cu Biserica Moldovei şi Ţării Româneşti, în unimea Treimii nedespărţite aţi fost, şi aşa aţi ridicat Ardealul la chipul întregit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Cât au încercat cei străini să despartă cele trei Ţinuturi româneşti, mereu s-au lovit de unimea strămoşească, ca de o stâncă ce nu se poate urni:
Bucuraţi-vă, temelie de Biserică străbună;
Bucuraţi-vă, stâncă neclintită;
Bucuraţi-vă, credincioşia cea mare;
Bucuraţi-vă, credincioşia cea tare;
Bucuraţi-vă, credincioşia de nimic micşorată;
Bucuraţi-vă, credincioşie puterea de taină;
Bucuraţi-vă, dăruirile jertfitoare;
Bucuraţi-vă, prinosurile Sfintelor altare;
Bucuraţi-vă, arhiereii de cinste ai Bisericii;
Bucuraţi-vă, apărătorii dreptei credinţe;
Bucuraţi-vă, ai Ortodoxiei mărturisitori;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 7-lea

Cu multe vegheri şi griji aţi fost, ca să nu se piardă dreapta credinţă, ca poporul cel nevinovat să aibă limanul întăritor al cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Cu multe momeli au încercat cei străini să vă înşele şi să vă atragă în cursele vrăjmaşe, dar voi prin toate curaţi aţi trecut:
Bucuraţi-vă, că Dumnezeu în toate v-a ocrotit;
Bucuraţi-vă, că în toate Hristos v-a întărit;
Bucuraţi-vă, că şi voi v-aţi făcut sprijinitori;
Bucuraţi-vă, că aţi primit darul minunilor;
Bucuraţi-vă, cei cu darul credinţei;
Bucuraţi-vă, cei cu darul tăriei;
Bucuraţi-vă, cei cu înţelepciunea PreaSfântului;
Bucuraţi-vă, cei cu priceperea de lumină;
Bucuraţi-vă, cei cu mintea iubirii;
Bucuraţi-vă, cei cu inima dăruirii;
Bucuraţi-vă, cei cu toată jertfirea;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 8-lea

Văzând cei răi credinţa voastră neabătută, şi mai mult s-au înverşunat, dar şi voi tot mai tari în Hristos v-aţi arătat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

N-au putut trece peste voi cei străini de credinţă şi chiar s-au înspăimântat de tăria voastră, care ca o sabie păzea raiul acestui pământ şi neam:
Bucuraţi-vă, păstorilor, cu toiagul lui Hristos;
Bucuraţi-vă, înspăimântarea celor răi;
Bucuraţi-vă, că aţi risipit viclenia;
Bucuraţi-vă, că aţi avut călăuzirea PreaSfântului Duh;
Bucuraţi-vă, că Ortodoxia aţi slujit;
Bucuraţi-vă, ierarhilor de dreapta credinţă;
Bucuraţi-vă, asemănarea marilor arhierei ai Lumii;
Bucuraţi-vă, asemănarea marilor mărturisitori;
Bucuraţi-vă, asemănarea celor trei ierarhi;
Bucuraţi-vă, şi asemănarea mucenicilor;
Bucuraţi-vă, asemănarea cu adevărat a Sfinţilor părinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 9-lea

Ca nişte urmaşi apostoleşti, credinţa ortodoxă aţi propovăduit, cu râvna lui Hristos şi invăpăierea Sfântului Duh, şi aşa Biserica Ardealului s-a întărit în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Deşi aţi fost închişi şi cu bătăi şi alte chinuri munciţi, neclintiţi aţi rămas, mulţumind lui Hristos că sfânta mucenicie o suferiţi:
Bucuraţi-vă, arhiereii mucenici;
Bucuraţi-vă, ai suferinţei biruitori;
Bucuraţi-vă, că peste fire v-aţi făcut;
Bucuraţi-vă, că peste fire rănile le-aţi îndurat;
Bucuraţi-vă, că lanţurile podoabe le-aţi socotit;
Bucuraţi-vă, că legăturile de asemenea le-aţi prefăcut;
Bucuraţi-vă, că foamea cu cele cereşti aţi înlocuit-o;
Bucuraţi-vă, că setea cu dorul sfânt aţi gândit-o;
Bucuraţi-vă, că toate chinurile le-aţi sfinţit;
Bucuraţi-vă, că scară spre Cer le-aţi meşterit;
Bucuraţi-vă, iubitorilor cu adevărat de Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 10-lea

Închisoarea aţi făcut-o locaş de rugăciune fierbinte pentru îmblânzirea celor răi şi păzirea celor credincioşi, prigoniţi şi ameninţaţi, şi aşa ocrotitorii Bisericii aţi devenit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Suferinţele muceniceşti, astfel cu rugăciunea vi le mângâiaţi, şi cu darul de sus v-aţi încununat, ca cei ce crucea aţi dus.
Bucuraţi-vă, cei între Sfinţii noştri părinţi;
Bucuraţi-vă, cei între Cetele muceniceşti;
Bucuraţi-vă, cei între arhiereii lumii;
Bucuraţi-vă, nume de sfântă pomenire;
Bucuraţi-vă, cinstire de sărbătoare;
Bucuraţi-vă, apărătorii Sfinţi ai Ardealului;
Bucuraţi-vă, al Ardealului prinos ceresc;
Bucuraţi-vă, lauda Bisericii;
Bucuraţi-vă, sfeşnicele cele mari;
Bucuraţi-vă, luminile de-a pururea aprinse;
Bucuraţi-vă, glasurile ce mereu ne învaţă;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 11-lea

S-au crezut biruitori cei străini, dar poporul cel credincios prin voi, Sfinţilor mărturisitori, s-a întărit şi aşa Biserica ortodoxă din Ardeal şi mai vie s-a făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Temelie de stâncă aţi rămas şi credincioşie de neam şi pământ românesc, care rămân neabătute prin toate furtunile vremurilor şi vrăjmăşiilor ce adesea reapar.
Bucuraţi-vă, tăria credinţei ortodoxe;
Bucuraţi-vă, credincioşia Bisericii strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, mărturisitorii neînfricaţi ai lui Hristos;
Bucuraţi-vă, mucenicii de mare cinste;
Bucuraţi-vă, jertfe de dar ceresc;
Bucuraţi-vă, altare de veşnică Liturghie;
Bucuraţi-vă, slujire sfântă necontenită;
Bucuraţi-vă, slujirea ce uneşte Cerul cu Pământul;
Bucuraţi-vă, slujirea ce uneşte făptura cu Făcătorul;
Bucuraţi-vă, cântarea Împărăţiei viitoare;
Bucuraţi-vă, mărturia celor nemuritoare;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 12-lea
Ardealul, Ţara de sus, prin multe încercări a trecut, dar credinţa strămoşească l-a ţinut ca pe un munte înalt şi strălucitor şi aşa crucea Învierii lui Hristos tuturor s-a arătat, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Şi prin voi, Sfinţilor ierarhi, păstorii de cinste ai Bisericii, făclia Ortodoxiei nestinsă de nici un vânt şi de nici o negură învăluită, ca o mărturisire pentru veşnicie.
Bucuraţi-vă, cei între Sfinţii de neam românesc;
Bucuraţi-vă, cei între Sfinţii acestui pământ;
Bucuraţi-vă, comorile noastre, ale urmaşilor;
Bucuraţi-vă, mărgăritarele de preţ ale noastre;
Bucuraţi-vă, roduri din care ne hrănim;
Bucuraţi-vă, seminţe care mereu se seamănă;
Bucuraţi-vă, seminţele noilor răsaduri;
Bucuraţi-vă, glasurile ce mereu se grăiesc;
Bucuraţi-vă, învăţătură ce mereu se învaţă;
Bucuraţi-vă, veşnicie cu ochii în jos;
Bucuraţi-vă, iubire veşnică ocrotitoare;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, voi, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhi de cinste ai lui Hristos, care şi cu mucenicia îndoită credincioşie aţi arătat, dintre cetele Sfinţilor unde de acum aţi trecut, rugaţi-vă şi pentru noi, cei în nevoi, ca neabătuţi în credinţa ortodoxă să fim, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1
Mare dar al lucrării dumnezeieşti este ca la „răscruce de vremi” să fie aleşi şi cei care să „poarte cu tărie crucea marilor încercări”, ca biruinţa cea sfântă să se arate.
Bucuraţi-vă, aleşii lucrării dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, aleşii cei mai credincioşi;
Bucuraţi-vă, aleşii puterii credinţei;
Bucuraţi-vă, aleşii tăriei iubirii;
Bucuraţi-vă, aleşii Jertfelor sfinte;

Bucuraţi-vă, aleşii Chipului ceresc;
Bucuraţi-vă, şi aleşii virtuţilor pământeşti;
Bucuraţi-vă, fiii cei vrednici ai Neamului;
Bucuraţi-vă, fiii cei vrednici ai moştenirii strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, purtătorii cruci de la „răscrucea de vremi”;
Bucuraţi-vă, biruitorii cei sfinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Iorest şi Sava, ierarhii apărători ai credinţei străbune!

(Extras din cartea: Imnografie / Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti: Platytera, 2016)

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul ierarh Iorest mărturisitorul, închis și maltratat pentru credinţa ortodoxă

Sfântul ierarh Iorest mărturisitorul, mitropolit al Ardealului († 1657)

Sfântul ierarh Iorest era fiu de ţărani, din Transilvania. Iubind din copilărie pe Hristos, s-a făcut călugăr în obştea Mănăstirii Putna, schimbându-şi numele din Ilie, în Iorest. Apoi, urmând şcoala duhovnicească din această lavră, a ajuns monah iscusit, bun caligraf şi zugrav de icoane. Era încă foarte râvnitor la slujba Bisericii şi la păzirea sfintei credinţe ortodoxe. Pentru curăţia inimii sale, egumenul mănăstirii l-a făcut ieromonah. Și era cuviosul Iorest ca o făclie aprinsă în obştea părinţilor, săvârşind cele sfinte cu frică de Dumnezeu şi mângâind poporul cu alese învăţături creştineşti.

Vestea despre aşezarea lui duhovnicească a ajuns până la domnul Moldovei, Vasile Lupu. Deci, răposând mitropolitul Ghenadie al Ardealului în toamna anului 1640, cu voia lui Dumnezeu, a fost ales părinte şi întâistătător al Bisericii Transilvaniei cuviosul Iorest de la Putna. După ce primi hirotonia în arhiereu de la mitropolitul Ţării Româneşti, în anul 1641 blândul ierarh Iorest urcă pe scaunul Mitropoliei Ardealului de la Alba Iulia.

Timp de trei ani, cât a păstorit Biserica lui Hristos, Sfântul ierarh Iorest s-a ostenit, ca un adevărat mărturisitor, să apere dreapta credinţă ortodoxă de învăţăturile străine calvineşti şi de toate viclenele curse ale diavolului. Peste tot rânduia preoţi râvnitori, sfinţea biserici şi mergea prin sate, mângâind şi învăţând pe credincioşi ca un bun păstor al turmei lui Hristos.

În anul 1643, blândul ierarh Iorest a fost aruncat în temniţă pentru râvna dreptei credinţe, pătimind multe necinstiri, bătăi şi ocări. Iar sfântul răbda muceniceşte, fiind gata să-şi dea şi viaţa pentru apărarea credinţei ortodoxe şi mântuirea turmei sale. După nouă luni de zile, păstorul cel adevărat este scos din temniţă şi obligat să dea o sumă de bani. Ajungând din nou în Moldova, între anii 1656-1657 a fost episcop la Huşi, păstorind bine Biserica lui Hristos şi lucrând la mântuirea fiilor săi duhovniceşti. Apoi şi-a dat sufletul cu pace în braţele Marelui Arhiereu Iisus Hristos, fiind numărat în ceata sfinţilor mărturisitori.

Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat în anul 1955 şi se face pomenirea lui la 24 aprilie.

Sfinte ierarhe Iorest, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, p. 200)

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul ierarh Sava mărturisitorul, 24 de ani mitropolit şi apărător al credinţei ortodoxe

Sfântul ierarh Sava mărturisitorul, mitropolit al Ardealului († 1683)

Sfântul ierarh Sava s-a născut în localitatea Inău, din părinţi binecredincioşi, Ioan şi Maria, primind din botez numele de Simeon. După ce învaţă carte şi deprinde rânduiala slujbelor în Mănăstirea Comana, ajunge protopop şi slujitor al Bisericii lui Hristos în satul natal, săvârşind cele sfinte cu mare râvnă şi frică de Dumnezeu. Apoi, rămânând văduv, iar mama sa îmbrăcând haina monahală, în anul 1656, fericitul Simeon este ales mitropolit şi păstor sufletesc al Ardealului. Deci, mai întâi s-a călugărit la Mitropolia din Târgovişte, cu numele de Sava. Apoi, fiind hirotonit arhiereu, a fost aşezat cu cinste pe scaunul de mitropolit din Alba Iulia, în locul răposatului ierarh Simeon Ştefan.

Ca păstor şi părinte duhovnicesc al românilor din Transilvania, fericitul mitropolit Sava Brancovici s-a dovedit un mare apărător al credinţei ortodoxe şi un devotat ierarh al Bisericii lui Hristos.

Timp de 24 de ani, cât a fost mitropolit, Sfântul Sava a mărturisit cu mult curaj dreapta credinţă, a combătut învăţăturile greşite calvineşti, a întărit unitatea românilor în jurul Bisericii Ortodoxe, a înălţat numeroase lăcaşuri prin sate şi oraşe, a rânduit peste tot preoţi devotaţi şi a mângâiat pe ţăranii ardeleni, întărindu-i în credinţă şi nădejde. De asemenea, a reînnoit mitropolia şi bisericile jefuite şi stricate de răufăcători.

Văzând craiul Ardealului că nu poate întoarce poporul de la credinţa ortodoxă din cauza Sfântului ierarh Sava, îndată a semănat vrajbă şi răzbunare împotriva păstorului cel bun. Deci, aruncând mărturii nedrepte asupra lui, în anul 1680 l-a scos din scaun. Apoi, aruncându-l în temniţă, timp de trei ani de zile a fost persecutat, bătut cu toiege, batjocorit şi chinuit ca un martir pentru dreapta credinţă, fiind silit la calvinism. Fericitul Sava însă a mărturisit cu tărie pe Hristos, apărând dogmele şi tradiţia Bisericii Ortodoxe.

După grele suferinţe, în anul 1683 a fost scos din temniţă, dar, fiind slăbit de chinuri, îndată şi-a dat sfântul său suflet în braţele lui Hristos.

Pentru sfinţenia vieţii lui, credincioşii l-au numărat încă din viaţă în ceata sfinţilor. Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat pe Sfântul ierarh Sava în anul 1955, ca mărturisitor al dreptei credinţe şi se face pomenirea lui la 24 aprilie.

Sfinte ierarhe Sava, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 219-220)